

Цукрова демократія

вежа з кубиків, складених в шаховому порядку без використання клею.

В останні 10 днів своєї роботи Марк і Брендан залучили до участі українських студентів-архітекторів, яких навчали різним технікам роботи з цукром. Наприклад, одна студентка зі Львова побудувала модель Хотинської фортеці.

Одні споруди зкріплені клеєм, інші - ні. Вони можуть зруйнуватися, але на їхньому місці можна спорудити щось нове. Відвідувачі виставки

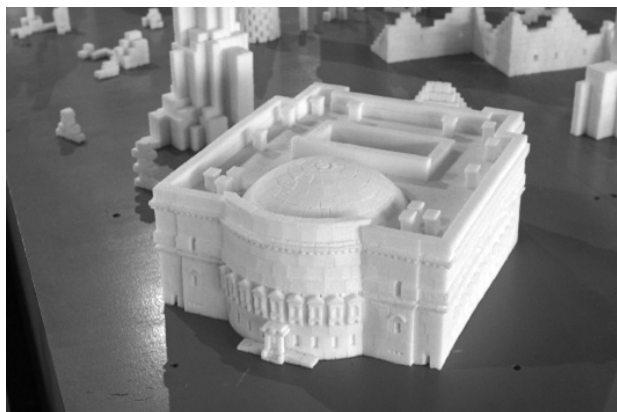

були запрошені будувати - і охоче приставали на це запрошенням - свої власні проекти, використовуючи будівельний матеріал зі спеціально насипаного поряд з інсталяцією рафінаду.

Брендан Джеймісон створює цукрові скульптури з 2003 року і запросив Марка Ревелза до співпраці над великомасштаб-

ними проектами три роки тому.

Їхні роботи виставлялися в усьому світі - від Центру Помпиду в Парижі і Тейт Модерн у Лондоні до Зони мистецтв 798 в Пекіні, арт-кварталу «M50» в Шанхаї й багатьох міст США. У своїх скульптурних інсталяціях вони досліджують соціально-політичні теми за допомогою антропоморфної архітектури та мікроскопічних біологічних форм, часто створюючи масштабні проекти, що пропонують публіці приєднатися до їх розширення власною творчістю.

Цукор - демократичний матеріал, що дозволяє кожному долучитися до будівництва. Він також надає мультисенсорний досвід: учасники зможуть не тільки доторкнутися до кубиків, але й уявити, як кристалики цукру розтаують на язичі. У той же час, форма і структура білого куба часто вважається ідеальним простором для демонстрації мистецтва, і багато музеїв та галерей світу обирають цю модель.

Цукрова демократія в ігровій формі об'єднує сфери мистецтва, архітектури, сільськогосподарської інженерії, промислового виробництва, залучення громад та соціальної взаємодії.

Проект фокусується на майбутньому як позитивному просторі уяви і неймовірних можливостей. Звертаючись до історичного минулого України, він спонукає кожного творити завтрашній день власними руками.

Ідейна надбудова проекту здебільшого концентрувалася навколо цукру як символу українського меценатства, оскільки в XIX столітті багато цукрових магнатів, таких як Терещенки, Ханенки, Симиренки та Яхненки, збирали художні колекції та фінансово підтримували музеї та літературні видання. ■

